

Czwartek, 29 marca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY  
PRZEZ REPUBLIKĘ AUSTRIIPOPRAWKI  
PARLAMENTU

## Poprawka 2

ARTYKUŁ 1, PUNKT 1 A (nowy)  
Artykuł 3, ustęp 3 (decyzja 2002/348/WSiSW)**1a. Art. 3 ust. 3 otrzymuje następujące brzemienie:**

**3. Dane osobowe są wymieniane zgodnie z krajowymi i międzynarodowymi przepisami z uwzględnieniem zasad Konwencji nr 108 Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, oraz — w stosownych przypadkach — Zalecenia nr R (87)15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r. regulującego wykorzystanie danych osobowych w sektorze policji. Taka wymiana ma na celu przygotowanie i podjęcie odpowiednich środków w celu zapewnienia przestrzegania prawa i zapewnienia porządku w trakcie wydarzeń piłkarskich. Taka wymiana może w szczególności obejmować szczegółowe informacje o osobach stanowiących lub mogących stanowić zagrożenie dla przestrzegania prawa, porządku i bezpieczeństwa.**

P6\_TA(2007)0097

**Przyszłość Kosowa i rola UE****Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości Kosowa i roli UE (2006/2267(INI))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.,
- uwzględniając sprawozdanie wysłannika Sekretarza Generalnego ONZ ds. przeglądu standardów, dotyczące kompleksowego przeglądu wdrożenia standardów, przedłożone Radzie Bezpieczeństwa ONZ w dniu 7 października 2005 r.,
- uwzględniając decyzję Rady Bezpieczeństwa ONZ zawartą w oświadczeniu jego przewodniczącego z dnia 24 października 2005 r. o poparciu propozycji Sekretarza Generalnego, aby rozpocząć rozmowy w sprawie statusu Kosowa,
- uwzględniając powołanie w dniu 14 listopada 2005 r. Martiego Ahtisaariego na specjalnego wysłannika Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych ds. procesu określenia przyszłego statusu Kosowa,
- uwzględniając deklarację Grupy Kontaktowej (Wielka Brytania, Francja, Niemcy, Włochy, Stany Zjednoczone i Rosja) z dnia 31 stycznia 2006 r., w których podkreślono szczególny charakter problemu Kosowa, wynikający, według tej deklaracji, z rozpadu Jugosławii i konfliktów, jakie po nim nastąpiły, z czystek etnicznych i wydarzeń z 1999 r., a także z długiego okresu administracji międzynarodowej na mocy rezolucji 1244(1999) Rady Bezpieczeństwa ONZ i wezwano do szybkiego rozstrzygnięcia tej kwestii w drodze negocjacji jako najlepszego sposobu rozwiązania problemu,

Czwartek, 29 marca 2007 r.

- uwzględniając konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej z dnia 14 i 15 grudnia 2006 r., w których Rada całkowicie poparła wysiłki Marttiego Ahtisaariego zmierzające do rozwiązania kwestii statusu i potwierdziła gotowość Unii do odegrania znaczącej roli w realizacji przyszłych uzgodnień,
  - uwzględniając końcowe sprawozdanie specjalnego wysłannika w sprawie przyszłego statusu Kosowa oraz kompleksowej propozycji uregulowania statusu Kosowa z dnia 26 marca 2007 r.,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Handlu Międzynarodowego (A6-0067/2007),
- A. mając na uwadze, że w wytycznych dotyczących uregulowania statusu Kosowa przyjętych przez grupę kontaktową dnia 7 października 2005 r. podkreślono, że rozwiązanie problemu w drodze negocjacji powinno być priorytetem dla wspólnoty międzynarodowej, że rozpoczętego procesu negocjacji nie można blokować i że należy doprowadzić go do końca; mając na uwadze, że wytyczne te wyraźnie stanowią, że niemożliwy jest powrót do sytuacji sprzed marca 1999 r., podział Kosowa czy też połączenie Kosowa z innym krajem lub częścią kraju,
- B. mając na uwadze, że w latach 90. ludność Kosowa doświadczała systematycznych aktów przemocy i ucisku, które w 1999 r. przybrały skrajną postać masowych przymusowych przesiedleń ludności cywilnej, co doprowadziło do interwencji Rady Bezpieczeństwa ONZ w następstwie działań podjętych przez NATO i poddania tego terytorium kontroli międzynarodowych sił cywilnych i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że stworzyło to bezprecedensową sytuację w prawie międzynarodowym,
- C. mając na uwadze, że wydarzenia z marca 2004 r., które należy potępić, świadczą o utrzymywaniu się w Kosowie napięć między społecznością albańską i serbską oraz dowodzą konieczności znalezienia rozwiązania gwarantującego prawa obydwu społeczności etnicznych i innych grup etnicznych, zgodnie z publikacjami Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Rady Europy i innych organizacji zajmujących się ochroną mniejszości,
- D. mając na uwadze, że określenie przyszłego statusu Kosowa przyczyni się do jego rozwoju gospodarczego, powstania dojrzałej klasy politycznej i rozwoju tolerancyjnego społeczeństwa, opartego na braku segregacji w prowincji,
- E. mając na uwadze, że pomimo licznych rund rozmów niestety niemożliwe było wynegocjowanie porozumienia, które byłoby do przyjęcia dla obydwu stron, i odnotowując fakt, że specjalny wysłannik ONZ przedstawił Grupie Kontaktowej i Sekretarzowi Generalnemu ONZ propozycje rozwiązania kwestii,
- F. mając na uwadze, że ostateczne uzgodnienia nie mogą być podyktowane groźbami radykalizacji nastrojów w Kosowie lub Serbii, lecz winny być skutkiem rozwiązania uwzględniającego interesy obydwu stron,
- G. mając na uwadze, że dalsze odraczanie decyzji o statusie Kosowa mogłoby mieć niekorzystny wpływ na i tak już delikatną i napiętą sytuację,
- H. mając na uwadze, że wydarzenia z 1999 r., długotrwałe tymczasowe administrowanie międzynarodowe oraz powstanie i stopniowa konsolidacja tymczasowych instytucji samorządowych Kosowa stworzyły wyjątkową sytuację, w której mało realistyczna stała się ponowna integracja Kosowa z Serbią,
- I. mając na uwadze, że przez wzgląd na ścisłe związki kulturowe, religijne i gospodarcze należy w duchu partnerstwa i dobrego sąsiedztwa dalej rozwijać stosunki między Kosowem a Serbią w interesie całej ludności Kosowa i Serbii,

Czwartek, 29 marca 2007 r.

- J. mając na uwadze, że brak zaufania między różnymi grupami etnicznymi, wciąż niestabilna sytuacja oraz potrzeba dalszego tworzenia i konsolidowania demokratycznych, wieloetnicznych instytucji w Kosowie wymaga ciągłej obecności sił międzynarodowych w dającej się przewidzieć przyszłości,
- K. mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa powinna nadal inwestować w edukację, szczególnie wobec poważnych wyzwań stojących przed młodszym pokoleniem Kosowian,
- L. mając na uwadze, że z uwagi na strategiczne położenie Kosowa Unia Europejska powinna odgrywać główną rolę w zakresie monitorowania, zagwarantowania i ułatwienia realizacji uzgodnień dotyczących jego statusu, jak również w zakresie pomocy w ustanowieniu i konsolidacji demokratycznych instytucji w Kosowie, przy czym obowiązek monitorowania powinien spoczywać na Parlamencie Europejskim,
- M. mając na uwadze, że wkład UE winien jednak zależeć od tego, czy ustalenia spełniają określone minimalne wymogi,
- N. mając na uwadze, że ostateczne uregulowanie statusu Kosowa powinno być kompatybilne z UE, tj. powinno przewidywać ramy konstytucyjne zgodne z perspektywami europejskimi Kosowa i umożliwić Unii zastosowanie całego zakresu instrumentów pozostających w jej dyspozycji,
1. popiera prowadzony przez ONZ proces zmierzający do określenia ostatecznego statusu Kosowa oraz wysiłki prowadzące do stworzenia praktycznych ram gwarantujących wszystkim społecznościom Kosowa stabilność i ochronę, a także długoterminowy samowystarczalny rozwój ekonomiczny i społeczny; popiera kompleksową propozycję Martiego Ahtisaariego w sprawie uregulowania statusu Kosowa i wyraża pogląd, że suwerenność nadzorowana przez społeczność międzynarodową stanowi najlepszą drogę do osiągnięcia tych celów; na tej podstawie oczekuje, że Rada Bezpieczeństwa ONZ sprawnie przyjmie nową rezolucję zastępującą rezolucję nr 1244 (1999);
2. jest zdania, że jedynym trwałym rozwiązaniem dla Kosowa jest takie rozwiązanie, które:
- przyznaje Kosowu dostęp do międzynarodowych organizacji finansowych, a tym samym umożliwia rozpoczęcie ożywienia gospodarczego i stwarza warunki tworzenia miejsc pracy;
  - przewiduje obecność sił międzynarodowych w celu do utrzymania wieloetnicznego charakteru Kosowa oraz zagwarantowania ochrony interesów i bezpieczeństwa ludności serbskiej i romskiej i innych mniejszości etnicznych;
  - przewiduje wsparcie międzynarodowe w celu zapewnienia rozwoju skutecznych, samowystarczalnych instytucji dla całej ludności Kosowa, działających zgodnie z rządami prawa i podstawowymi zasadami demokracji;
  - umożliwia Kosowu urzeczywistnienie pragnienia integracji europejskiej, co doprowadzi je z czasem do stosunków z sąsiadami na zasadzie współzależności;
3. uważa, że wszelkie uzgodnienia dotyczące przyszłego statusu Kosowa muszą być zgodne z prawem międzynarodowym;
4. wyraża nadzieję na powstanie wkrótce w Serbii silnego i wyraźnie proeuropejskiego rządu, który będzie poważnie i zdecydowanie zaangażowany w poszukiwanie rozwiązania kwestii statusu Kosowa; podkreśla, że rząd taki jest również niezbędny do pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla Byłej Jugosławii i pozwoli, przy spełnieniu tego warunku, na wznowienie negocjacji w sprawie Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Serbią a Unią Europejską, umożliwiając ostateczne zawarcie tego układu;

Czwartek, 29 marca 2007 r.

5. jest zdania, że ostateczne ustalenia powinny obejmować między innymi następujące aspekty:
  - jasne określenie funkcji i mandatu międzynarodowych sił cywilnych i bezpieczeństwa pozostających w Kosowie;
  - jasne postanowienia dotyczące decentralizacji, nadające znaczną autonomię w kluczowych obszarach takich jak edukacja, ochrona zdrowia i bezpieczeństwo lokalne, zaś w przypadku gmin serbskich — dopuszczające bezpośrednie, lecz przejrzyste stosunki z Belgradem; postanowienia takie muszą gwarantować trwałość finansową i nie mogą naruszać budżetowych, wykonawczych i prawodawczych prerogatyw jednolitego Kosowa;
  - pełne poszanowanie praw człowieka, wraz z obowiązkiem zapewnienia gwarancji konstytucyjnych dotyczących najistotniejszych interesów mniejszości i uchodźców oraz odpowiednich mechanizmów ochrony takich interesów;
  - ochrona wszystkich zabytków kultury i miejsc kultu religijnego;
  - postanowienia dotyczące ustanowienia lekko uzbrojonych, wieloetnicznych wewnętrznych Kosowskich Sił Bezpieczeństwa o ograniczonej liczebności, kompetencjach i funkcjach, działających pod ścisłym nadzorem sił pod dowództwem NATO w Kosowie (KFOR);
  - międzynarodowe gwarancje terytorialnej integralności wszystkich sąsiadujących państw;
6. podkreśla, że kosowskie rozwiązanie nie posłuży za precedens w prawie międzynarodowym, ponieważ Kosowo znajduje się pod zarządem ONZ od 1999 r. i rezolucja Rady Bezpieczeństwa nr 1244 (1999) zawierała już postanowienia w sprawie konieczności rozwiązania kwestii ostatecznego statusu Kosowa; stwierdza, że sytuacji dotyczącej Kosowa nie da się zatem w żaden sposób porównać z sytuacją w innych regionach ogarniętych konfliktem, nie znajdujących się pod zarządem ONZ;
7. podkreśla, że porozumienie w sprawie przyszłości Kosowa musi również obejmować szczególnie instytucjonalny system dla Kosowskiej Mitrovicy, które w pełni zagwarantują prawa i bezpieczeństwo społeczności serbskiej bez szkody dla jedności Kosowa; uważa, że system ten powinien znajdować się pod bezpośrednim nadzorem społeczności międzynarodowej, w konsultacji i współpracy z władzami serbskimi;
8. z zadowoleniem przyjmuje więc fakt, że propozycja Ahtisaariego zawiera zarys szerokiej autonomii dla społeczności serbskiej i innych społeczności, łącznie z istotną dozą autonomii miejskiej, zgodnie z europejskimi zasadami pomocniczości i autonomii;
9. jest zdania, że społeczność międzynarodowa powinna w jak największym stopniu dążyć poprzez swoją obecność do pomocy władzom lokalnym w:
  - wprowadzeniu w życie warunków zawartych w uzgodnieniach;
  - rozwoju autonomicznych organów administracyjnych, sądowych i policyjnych przy zachowaniu równowagi etnicznej;
  - osiągnięciu postępów w zakresie przestrzegania norm ONZ oraz zgodności ze standardowymi wymogami UE dotyczącymi stabilizacji i stowarzyszenia;
10. uważa zatem, że siły międzynarodowe obecne w Kosowie powinny posiadać liczbę pracowników proporcjonalną do ich zadań, lecz skutkiem tego nie powinno być ustanowienie równoległej administracji ani powielanie dotychczasowej administracji prowadzonej przez ONZ;
11. podkreśla, że społeczność międzynarodowa winna posiadać bezpośrednie uprawnienia do prowadzenia działań naprawczych, a w ograniczonych przypadkach do prowadzenia działań w zastępstwie władz Kosowa w takich istotnych obszarach jak:
  - ochrona istotnych interesów mniejszości;
  - ochrona wrażliwych obszarów;
  - bezpieczeństwo;
  - sądownictwo i szersze rządy prawa, w szczególności w zakresie walki ze zorganizowaną przestępczością;

Czwartek, 29 marca 2007 r.

12. podkreśla, że potrzebne są dodatkowe działania w celu wsparcia dalszych powrotów uchodźców i przesiedleńców na terenie Kosowa; podkreśla, że kluczem do trwałego powrotu są możliwości pracy i że priorytet trzeba obecnie nadać trwałemu rozwojowi gospodarczemu; podkreśla fakt, że specjalnej uwagi wymagają uchodźcy niebędący Serbami czy Albańczykami, tacy jak Romowie i Aszkalowie, wraz z romskimi przesiedleńcami mieszkającymi w obozach w Kosowskiej Mitrovicy;

13. popiera konieczność integracyjnego i sprawiedliwego systemu edukacyjnego, umożliwiającego dzieciom Romów i Aszkalów otrzymanie wykształcenia częściowo w języku romskim, tym samym dbając o tożsamość i kulturę tych społeczności mniejszościowych;

14. podkreśla istotną rolę, jaką ma do odegrania Rada Bezpieczeństwa ONZ, podejmując ostateczną decyzję w sprawie przyszłego statusu Kosowa; wzywa Unię Europejską i jej państwa członkowskie, a szczególnie państwa członkowskie będące również członkami Rady Bezpieczeństwa ONZ, do udzielenia pełnego czynnego wsparcia kwestii praktycznego rozwiązania przyszłego statusu Kosowa;

15. uważa, że przyjęcie nowej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ jest również kluczowe dla przyszłego zaangażowania UE w Kosowie i że bez tej rezolucji nie należy w ogóle brać pod uwagę zaangażowania UE;

16. wyraża przekonanie, że biorąc pod uwagę kluczową rolę Unii Europejskiej w realizacji uzgodnień, UE powinna mieć decydujące prawo głosu w kwestii ostatecznych, zawartych w nich warunków;

17. uważa, że państwa członkowskie powinny starać się wypracować jednakowe stanowisko w sprawie Kosowa, i w związku z tym wzywa Radę do wysiłków na rzecz przyjęcia wspólnego stanowiska w sprawie jego statusu, określającego minimalne wymogi dotyczące trwałego i kompatybilnego z UE rozwiązania kwestii Kosowa;

18. przypomina, że zgodnie z art. 19 Traktatu o Unii Europejskiej państwa członkowskie reprezentowane w Radzie Bezpieczeństwa ONZ powinny podtrzymywać to wspólne stanowisko i regularnie informować Radę UE o negocjacjach; wzywa również do regularnego informowania Parlamentu Europejskiego;

19. wzywa państwa członkowskie UE będące członkami Grupy Kontaktowej do dzielenia się informacjami z Radą i wszystkimi pozostałymi państwami członkowskimi oraz do lepszej koordynacji i współpracy z nimi, ponieważ to UE jako całość ponosić będzie odpowiedzialność międzynarodową i obciążenia finansowe wynikające z ostatecznych uzgodnień;

20. wzywa państwa członkowskie zasiadające w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, a w szczególności stałych członków, do odegrania konstruktywnej roli, do starań o to, by obie zainteresowane strony wykazywały elastyczność w swoich działaniach, i do przyjęcia jednoznacznego, trwałego rozwiązania kwestii Kosowa, zgodnie z propozycjami przedstawionymi przez specjalnego wysłannika, w miarę możliwości w porozumieniu z obiema stronami;

21. jest przygotowany na udostępnienie dodatkowych zasobów koniecznych do sfinansowania przyszłego zaangażowania UE w Kosowie z myślą o realizacji ustaleń dotyczących jego statusu i zwiększeniu perspektyw Kosowa na członkostwo w UE pod warunkiem, że:

- uzgodnienia dotyczące statusu, popierane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ, będą należycie uwzględniały wspólne stanowisko Unii;
- uprzednio zostaną przeprowadzone wystarczające konsultacje dotyczące zakresu, celów, środków i warunkowań tej misji, aby Parlament zyskał pewność, że zasoby są współmierne do zadań;
- te dodatkowe zasoby finansowe zostaną udostępnione zgodnie z warunkami Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami<sup>(1)</sup>; oraz
- w odpowiednim czasie zostanie zwołana konferencja międzynarodowych darczyńców;

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

Czwartek, 29 marca 2007 r.

22. popiera utworzenie misji w Kosowie w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO), która przyczyni się do wdrożenia porozumienia w sprawie statusu Kosowa w zakresie praworządności; uważa, że misja EPBiO powinna dysponować wszelkimi niezbędnymi środkami, aby zagwarantować wykonanie mandatu i przyjąć ogromną odpowiedzialność, która zostanie jej powierzona;

23. przypomina o zobowiązaniu podjętym przez prezydentkę fińską w imieniu Rady w związku z przyjęciem budżetu na rok 2007 w sprawie szczegółowego informowania Parlamentu o zakresie, celach i prawdopodobnych skutkach finansowych ewentualnej przyszłej operacji w miarę postępu prac związanych z planowaną misją;

24. wskazuje, że Unię Europejską reprezentuje w Kosowie zarówno biuro łącznikowe Komisji, jak i organy, na których czele stoją Sekretarz Generalny lub Wysoki Przedstawiciel Rady; zachęca Radę do ponownego rozważenia kwestii, czy można jeszcze bardziej zrationalizować i uprościć organizację jej obecności w Kosowie;

25. wyraża obawy co do sposobu organizacji przejścia od misji tymczasowej administracji ONZ w Kosowie (UNMIK) do nowego Międzynarodowego Urzędu ds. Cywilnych; przypomina UNMIK, że misja powinna pozostać w Kosowie do czasu zorganizowania i rozpoczęcia pełnego funkcjonowania nowego urzędu; zachęca ONZ i UE do opracowania środków zapobiegających utracie ekspertów międzynarodowych w zasadniczych obszarach administracji, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że tymczasowe instytucje samorządowe w Kosowie będą potrzebować czasu i pomocy, aby przejąć niektóre uprawnienia prawodawcze i wykonawcze od UNMIK;

26. wzywa OBWE do dalszego odgrywania głównej roli w Kosowie po uzgodnieniach dotyczących jego statusu, w szczególności w odniesieniu do monitorowania i sprawdzania przebiegu wyborów; w tym kontekście wzywa zarówno Radę, jak i OBWE do zacieśnienia współpracy w dziedzinie rządów prawa, przy wyraźnym podziale zadań dotyczących misji Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBO);

27. wyraża poparcie dla nacisku kładzionego przez UE na sądownictwo i rządy prawa na etapie po uzgodnieniu statusu Kosowa, podkreślając, że potrzebne będzie sprawne przekazanie obowiązków; wzywa do wprowadzenia wyraźnego i przejrzystego podziału zadań i odpowiedzialności w Kosowie między krajowymi sądami i organami sądowymi a planowaną unijną misją prawa i porządku; żąda przyjęcia pełnej odpowiedzialności i poszanowania rządów prawa w odniesieniu do zatrzymań i innych działań podejmowanych przez siły KFOR;

28. przypomina władzom Kosowa, że społeczność międzynarodowa oczekuje od nich:

— skoncentrowania wysiłków na rozwoju zdolności instytucjonalnych i administracyjnych koniecznych do ostatecznego przejścia funkcji dotychczas sprawowanych przez UNMIK;

— opracowania kosowskiej koncepcji obywatelstwa, wyraźnie opartej na wielojęzycznym i wieloetnicznym charakterze regionu, przy jednoczesnym pełnym uwzględnieniu różnych społeczności etnicznych składających się na ludność Kosowa;

— podjęcia poważnych i konstruktywnych działań w celu utworzenia wieloetnicznego, wielokulturowego, wieloreligijnego, tolerancyjnego kraju i społeczeństwa, szanującego prawa wszystkich grup etnicznych;

29. podkreśla w tym kontekście, że siły międzynarodowe pozostaną obecne w Kosowie do czasu faktycznego uznania i osiągnięcia powyższych celów;

30. wyraża głębokie zaniepokojenie niedawnymi gwałtownymi demonstracjami w Kosowie, które poważnie zagrażają sprawnej kontynuacji procesu poszukiwania pokojowego rozwiązania kwestii przyszłego statusu Kosowa; wzywa obie strony do jak najdalej idącego umiarkowania i umożliwienia pokojowego zakończenia tego procesu;

Czwartek, 29 marca 2007 r.

31. ponadto przypomina władzom Kosowa, że po ostatecznym rozwiązaniu kwestii statusu Kosowa jego obywatele będą oczekiwać od rządu rozwiązania problemów mających wpływ na ich codzienne życie, takich jak problemy związane z bezpieczeństwem, rozwojem gospodarczym, korupcją i przestępczością zorganizowaną, zatrudnieniem, odpowiednimi usługami publicznymi oraz równością wszystkich obywateli wobec prawa;

32. zachęca UE i władze Kosowa do współpracy nad stworzeniem warunków lepszego wzrostu gospodarczego dla dobra wszystkich grup etnicznych zamieszkujących Kosowo; przypomina o konieczności opracowania kompleksowego i realistycznego długoterminowego planu rozwoju gospodarczego oraz o potrzebie pełnej zgodności z podstawowymi zasadami rządów prawa, a także szczegółowej strategii antykorupcyjnej, na którą przeznaczone zostaną odpowiednie środki;

33. podkreśla potrzebę większego wsparcia rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) na podstawie Europejskiej karty małych przedsiębiorstw, która została zatwierdzona przez Kosowo; wzywa Komisję do zapewnienia dostępu do unijnych funduszy strukturalnych, lepszego finansowania projektów dotyczących MŚP oraz do utworzenia ram instytucjonalnych, celem zacieśnienia współpracy pomiędzy Wspólnotą i sektorem prywatnym w Kosowie;

34. apeluje do przywódców społeczności serbskiej w Kosowie o uznanie, że ich interesom w większym stopniu służy demokratyczne, zdecentralizowane i gospodarczo wydajne Kosowo oraz zaangażowanie się w proces, który nastąpi po rozwiązaniu kwestii statusu, w celu zapewnienia pełnego wprowadzenia w życie tych postanowień porozumienia, które leżą w ich bezpośrednim interesie;

35. wzywa rząd serbski do uznania, że przyszłością jest rozwój bliskich, przejrzystych stosunków z Kosowem, w kontekście pogłębionej integracji regionalnej i wspólnej perspektywy członkostwa w UE w przyszłości;

36. podkreśla, że znalezienie rozwiązania kwestii przyszłego statusu Kosowa w oparciu o ostateczne propozycje Ahtisaariego ma kluczowe znaczenie dla stabilności i dalszego rozwoju całego regionu; w tym kontekście wzywa rządy wszystkich sąsiadujących państw do konkretnego przyczynienia się do tego procesu i do przestrzegania dotychczasowych granic państwowych; popiera ponadto pogląd, że w dłuższej perspektywie rozwiązanie dotyczące przyszłego statusu Kosowa polega także na tym, że zarówno Serbia, jak i Kosowo staną się częścią UE wraz z ich sąsiadami, ponieważ przyszłość Bałkanów Zachodnich znajduje się w Unii Europejskiej;

37. stwierdza ponownie, że silne zaangażowanie Kosowa w proces stabilizacji i stowarzyszenia (SAP) między innymi wzmocni kontakty gospodarcze Kosowa z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i z ich sąsiadami w Zachodnich Bałkanach oraz ułatwi proces stabilizacji w regionie;

38. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie umów o wolnym handlu z Albanią, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Bośnią-Hercegowiną oraz z Chorwacją; ponagla władze Kosowa do pełnego wdrożenia tychże umów i zapewnienia kontynuacji wolnej wymiany handlowej z Serbią i Czarnogórą;

39. wzywa Radę i Komisję do podjęcia kroków mających na celu osiągnięcie porozumienia w sprawie ułatwień wizowych dla Kosowa jako części fazy po dokonaniu uzgodnień oraz w duchu negocjacji prowadzonych obecnie z krajami sąsiadującymi, uwzględniając szczególne problemy związane z Kosowem, mianowicie brak konsulatów wielu państw członkowskich i korzystanie z paszportów UNMIK;

40. wzywa władze kosowskie i serbskie do pełnej współpracy ze sobą oraz z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla Byłej Jugosławii w celu doprowadzenia osób podejrzewanych o popełnienie zbrodni wojennych;

Czwartek, 29 marca 2007 r.

41. uważa, że publikacji sprawozdania Martiego Ahtisaariego powinna towarzyszyć kampania mająca na celu jasne i obiektywne wyjaśnienie warunków proponowanego porozumienia, docierająca do zainteresowanych społeczności, w tym obywateli serbskich, i że Unia Europejska musi podkreślić przesłanie o pokojowym współistnieniu w odniesieniu do Kosowa; uważa, że Kosowo uznające prawa większości oraz prawa mniejszości będzie stabilne i zasobne;

42. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi Serbii i tymczasowym instytucjom samorządowym Kosowa, UNMIK, członkom Grupy Kontaktowej, Radzie Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych oraz specjalnemu wysłannikowi Sekretarza Generalnego ONZ ds. procesu określenia przyszłego statusu Kosowa.

---

P6\_TA(2007)0098

## Przyszłość zasobów własnych Unii Europejskiej

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zasobów własnych Unii Europejskiej (2006/2205(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 22 listopada 1990 r. w sprawie przyszłego finansowania Wspólnoty Europejskiej<sup>(1)</sup> oraz z dnia 21 kwietnia 1994 r. w sprawie nowego systemu zasobów własnych Unii Europejskiej<sup>(2)</sup>,
- uwzględniając decyzję Rady 94/728/WE, Euratom, z dnia 31 października 1994 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich<sup>(3)</sup>,
- uwzględniając dokument z dnia 7 października 1998 r. zatytułowany „Finansowanie Unii Europejskiej” – sprawozdanie Komisji na temat funkcjonowania systemu zasobów własnych (COM(1998)0560),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie potrzeby zmiany i zreformowania systemu zasobów własnych Unii Europejskiej<sup>(4)</sup>,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 17 listopada 1999 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej<sup>(5)</sup>,
- uwzględniając decyzję Rady 2000/597/WE, Euratom, z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich<sup>(6)</sup>,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie funkcjonowania systemu środków własnych (COM(2004)0505) oraz wniosek Komisji dotyczący nowej decyzji Rady w sprawie środków własnych, któremu towarzyszył wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie wdrażania środków mających na celu korekty nierównowagi budżetowej zgodnie z art. 4 i 5 decyzji Rady z dnia (...) w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (COM(2004)0501), przedstawiony w dniu 14 lipca 2004 r.,

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 324 z 24.12.1990, str. 243.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 128 z 9.5.1994, str. 363.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 293 z 12.11.1994, str. 9.

<sup>(4)</sup> Dz.U. C 175 z 21.6.1999, str. 238.

<sup>(5)</sup> Dz.U. C 189 z 7.7.2000, str. 72.

<sup>(6)</sup> Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.